

PAULA ESCALADA MEDRANO / EFE

Alibaba va celebrar a la seva seu a Hangzhou el nou rècord de vendes del dia del Solter

Alibaba arriba als 34.700 milions d'euros en vendes en un sol dia

El rècord del solter xinès

ISMAEL ARANA

Hong Kong. Corresponsal

L'orgia de consum en línia més gran de la història continua superant-se a si mateixa. El dia del Solter a la Xina, organitzat fa una dècada pel gegant del comerç electrònic Alibaba, va tancar ahir a mitjanit amb una nova xifra d'infart: ni més ni menys que uns 34.700 milions d'euros en vendes en 24 hores en les diferents plataformes de la companyia, un rècord que supera al producte interior brut de nacions com Bahrain o Lituània.

Com en ocasions anteriors, la jornada va començar amb un ritme frenètic. En els primers cinc minuts es van aconseguir vendre productes per valor d'uns 3.900 milions d'euros i, amb la primera hora de rellotge complerta, ja es fregaven gairebé 11.000 milions. A dos quarts de cinc de la tarda (hora local), la quantitat va depassar els 27.600 milions aconseguits el 2018, una xifra que aquest any es va veure incrementada un 20% amb transaccions que van des dels aparells tecnològics fins a estris de cuina o automòbils, entre molts d'altres.

A més de les compres registrades als portals d'Alibaba (Tmall, Taobao o AliExpress), cal sumar els més de 20.000

milions d'euros que els xinesos han gastat en el seu rival, JD.com, i altres portals menors. Els prolegòmens d'aquesta onzena edició ja presagiaven una jornada de vertigen. En total, 200.000 empreses –de les quals 22.000 són firmes internacionals– oferien milions de productes a preus rebaixats a 500 milions de clients que, gràcies als descomptes oferts, s'estima que podien estalviar-se fins a uns 6.500 milions d'euros. Però a diferència dels seus rivals Amazon o JD.com, Ali-

Els que no tenen parella a la Xina tenen el seu dia en el comerç en línia i ahir es va superar el PIB de Lituània

baba no té un inventari propi, sinó que només fa d'intermediària entre compradors i venedors mentre guanya una comissió per cada transacció realitzada.

Aquest esdeveniment, que va néixer el 2009 perquè els solters del gegant asiàtic es concedissin un caprici, ha evolucionat de tal manera que ara mateix hi ha qui el pren com un indicador més de la confiança dels consumidors xinesos. Aquest any, malgrat el conflicte comercial entre

Pequín i Washington i la desacceleració de l'economia xinesa, els resultats semblen indicar que la puixant classe mitjana xinesa i el seu poder de compra aguanten la pugna i continuen amb ganes de consumir, almenys quan sobre la taula hi ha sucosos descomptes.

La d'aquest any també ha estat una edició especial perquè és la primera vegada que al capdavant de la companyia hi havia Daniel Zhang, l'home que va idear aquesta jornada i que fa dos mesos va agafar el relleu del carismàtic Jack Ma, que va deixar el comandament per centrar-se en tasques filantròpiques. "Aquest any serà una experiència nova per a mi: per primera vegada podré centrar-me a comprar. En els darrers deu anys estava estacionat al centre de comandament, assegurant-me que tot estigués en ordre", va afirmar Zhang en una entrevista recent.

Tot i que el gruix de les vendes es registra a la Xina, el dia del Solter s'està globalitzant amb el pas dels anys. Un dels països més receptius és Espanya, que el 2018 va ser el segon mercat per nombre de comandes a AliExpress. Tot i això, no tothom veu de bon ull aquest desenfrenament consumista, i algunes oenagés critiquen una jornada que genera una quantitat ingent de residus i emissions de CO₂ al medi ambient.●

El 'black friday' es desinfla, segons l'Aecoc

MADRID Redacció

Segur que el seu correu electrònic ja fa dies que està rebent ofertes de rebaixes amb l'encapçalament de *black friday*. L'èxit que ha tingut a Europa la famosa cita de compres posterior al dia d'Acció de Gràcies als Estats Units ha estat tan potent que fins i tot podria fer-lo morir d'èxit o, almenys, esllanguir-se, segons les estimacions amb què treballa la patronal del gran consum, l'Associació Espanyola de Codificació Comercial (Aecoc).

Encara que en aquesta organització preveuen que el *black friday* continuï sent

la data més rellevant de la temporada de compres nadalenca, sobretot per al sector tecnològic, alerten que el seu "potencial de creixement comença a tocar sostre". El motiu? Segons l'Aecoc, l'excés d'oferta. "Molts distribuïdors estan optant per allunyar-se de les dates més saturades d'operadors, com les del *black friday*, per buscar el seu forat en moments amb menys competència i que permetin llançar ofertes menys agressives", explica el responsable de l'àrea de béns tecnològics de consum de l'Aecoc, Alejandro Lozano.

Des d'aquesta organització estimen que l'increment de vendes no assolirà els

dos dígits. Es mourà més en la línia del 6% que van pujar les vendes el 2018, que no de les voluminoses pujades del 24% el 2016 o del 23% el 2017. I molt lluny del creixement del 42% del 2015.

La tendència a la contenció de la despesa dels consumidors és un altre dels factors en els quals l'Aecoc assenta la prudència de les seves previsions. "Les taxes d'estalvi dels consumidors estan en màxims històrics, mentre que la seva confiança està en mínims. Hi ha un alentiment del mercat que ens fa pensar que tant la campanya de Nadal com els resultats del 2019 no seran tan positius com esperàvem després d'un any de rècord", ha assenyalat Lozano, que recorda que el sector va créixer un 5% el 2018. En tot cas, asseguren que les vendes a partir de l'11 de novembre representaran més del 30% de la facturació del sector, vorejant el 40% en regals tecnològics.●

TRIBUNA

Francesc Raventós

Exdegà Col·legi Economistes de Catalunya

L'atur no interessa

Quan periòdicament es donen a conèixer les dades de l'atur, els mitjans de comunicació les publiquen i incorporen alguns comentaris, però poc després torna a regnar el silenci sobre el tema.

Segons la darrera enquesta del CIS, la primera preocupació pel 56,9% dels ciutadans és l'atur; la segona, amb un 37,8%, el funcionament de la política i els polítics; després venen els problemes econòmics, amb un 29%. La independència de Catalunya ocupa el vuitè lloc amb un 10,5%.

Si tenir feina és la primera preocupació dels ciutadans, per què no es converteix en un tema permanent del debat polític i de presència als mitjans de comunicació?

Malauradament ja fa temps que la societat ha assumit, amb resignació, que buscar feina i no trobar-ne forma part de la "normalitat" del sistema productiu. Ja no aixeca indignació.

Aquest "no debat" per part dels polítics és l'acceptació de la seva impotència per resoldre l'atur estructural espanyol. És llançar la tovallola. El resultat d'aquesta manca de sintonia entre les preocupacions dels ciutadans i la manca d'acció política contribueix al divorci dels ciutadans de la política.

Espanya un cop més és diferent. Mentre que a Espanya l'atur és del 14% de la població activa i a Catalunya del 10,9%, la mitjana a la Unió Europea és del 6,2%. A Alemanya l'atur és només del 3,1%; a Holanda el 3,3%; al Regne Unit el 3,9%; o a Àustria el 4,5%.

És cert que s'han viscut moments dramàtics quan, per exemple, l'any 2012 la gent que no tenia feina era el 25% de la població activa. També és cert que en els anys següents la millora econòmica ha permès reduir aquesta xacra. Però estem satisfets que actualment a Espanya hi hagi encara

Cal fer un pacte entre els partits polítics per acordar un pla de xoc per crear ocupació

3.214.000 o a Catalunya 422.000 persones que no troben feina? Quants drames humans hi ha darrere l'atur. Joves preparats que han de marxar a l'estranger, persones que fa més de dos anys que estan a l'atur, dones que es voldrien incorporar al mercat de treball. La conseqüència és: angoixa, desesperació, nits d'insomni, i famílies desestructurades.

No tenir feina no és només una qüestió econòmica, és una qüestió social, moral i emocional, que transcendeix la família i la societat. Com hi pot haver cohesió social amb un país amb tanta gent en risc de pobresa i de marginació social?

Per encarar el greu problema de l'atur no s'hauria de fer un pacte entre els partits polítics per acordar un pla de xoc per crear ocupació? L'educació, la formació, la creació d'empreses, inversions en infraestructures i en nous sectors, com la transició energètica o el medi ambient, poden crear molta ocupació. Però hi ha moltes altres polítiques que cal considerar. Identificar-les i dotar-les de recursos és un dels importants deures dels polítics fins a aconseguir que l'atur se situï a un nivell socialment acceptable.